

ikke, hvorfor ikke det Stykke af Hvidovre, der har samme Vilkaar som et Bydistrikt, skulde kunne opnaae disse Goder. Men det, som jeg alt har udtalt, og hvad jeg ikke har hørt i mindste Maade modsagt, er, at alle de Grunde, der hentes fra, at det ene Sogn bidrager og har bidraget meget Mere end det andet til Fattigvæsenet, ere aldeles værdiløse. Consequentsen af, at et saadant Hensyn blev taget, vilde være en Communesøndersplittelse i hele Landet. Jeg erkender, at Sognet skal deles i 2 Dele, men jeg vil have, at det skal ske paa en naturlig Maade.

Kirke- og Underviisningsministeren: Da min Collega Indenrigsministeren maa møde i det andet Thing, har han bedet mig at være tilstede under nærværende Lovforslags Behandling og udtale mig paa hans Vegne, hvad jeg troer saa meget mere at kunne gjøre, som jeg har et stort personligt Kendskab til Forholdene.

Hvad jeg vilde have yttret, da jeg begjærede Ordet, er i de væsentligste Punkter allerede blevet udtalt af den næstforrige ærede Landskingsmand, navnlig med Hensyn til, hvad der af den ærede Viceformand (Lehmann) blev antydet som det, der skulde være Hovedgrunden til Dnsket om Adskillelsen. Jeg kan altsaa kun erklære mig fuldkommen enig med den ærede Viceformand deri, at et Dnske om Adskillelse af Sognene, baseret paa det Hensyn, som her er Tale om, maatte betragtes som utilstrækkeligt og ughydigt, og at det, naar man gif ind derpaa, meget let vilde drage en Række af Consequentser efter sig, som man ingenlunde kan ønske. Men saavidt jeg skønner, ere vi nu alle 3, der have talt derom, enige, saa at det ikke er værd at discutere dette Punkt mere, da der jo synes at være Stof nok tilbage. Naar derimod den ærede Viceformand, saavidt jeg hørte Slutningen af hans Ord, yttrede, at Forslaget selv manglede al Motivering, eller i alt Fald at Motiveringen derfor var aldeles intetsigende, saa er det jo meget stærkt Udtryk med Hensyn til et Forslag, som dels har været, kunde jeg sige, gennem mange Aar under Dverveielse og Forhandling netop af Mænd, som troede at kjende Forholdene derude, og som virkelig have seet deri det ønske-

ligste Formaal, som for Tiden kunde naaes, dernæst har været under Forhandling nu sidst af saa godt som alle Communens Beboere og har fundet næsten eenstemmig Tilslutning, og endelig ogsaa, saavidt jeg veed, med temmelig stor Majoritet, om ikke eenstemmig, er gaaet gjennem det andet Thing. Men jeg troer nu, at disse forskellige Phenomener netop skyldes den Omstændighed, at der er en meget god Grund tilstede for det nu foreliggende Lovforslag. Imidlertid maa jeg gjøre den ærede Viceformand opmærksom paa, at Titlen til Loven lyder saaledes: „Forslag til midlertidig Lov angaaende Frederiksberg Sogns oeconomicke Bestyrelse“. Jeg troer, at dette Ord „midlertidig“ og den Tanke, som deri ligger, vil ganske kunne forsonde de Anskuelse, hvorfra baade jeg og den ærede næstsidste Taler ere gaaede ud, med dem, som ere blevne udtalte af den ærede Viceformand. Sagen er nemlig den, at, betragtet med Hensyn til den endelige Stikelse skal jeg give ham Ret i, at det vilde være det Bedste og Glædeligste, naar det blev saaledes som af ham antydet, men jeg troer, at det gjælder med Hensyn til denne Sag, som med Hensyn til saamange andre, at man ikke kan vente paa nogen Maade at naae til Maalet ved et raske og dristigt Spring, idet man der ved udsætter sig for aldeles at forfælle det, men at man maa see at komme til Maalet, om det ogsaa kan være mindre energisk og tilfredsstillende, men dog mere sikkert, ad en noget besværligere Omvei. Den troer jeg er den eneste, som kan betrædes med Hensyn til det her omhandlede Formaal; det er netop min Tanke med Hensyn til dette Lovforslag og det er ogsaa udtalt i det andet Thing af flere af Forslagsstillerne, at det, hvorpaa det væsentligst kom an, var at bringe tilstede en saadan Bestyrelse af Frederiksberg Sogn, som var istand til at udvikle og fremskaffe de forskellige Indretninger, som i allerhøieste Grad savnes i den overveiende store Deel af Frederiksberg Sogn. Det er efter min fulde Dverbeviisning — og jeg har i den Henseende en lang Tids personlig Erfaring — ugjorligt under de nærværende Forhold at naae dette Formaal, hvor stor en Interesse endogsaa baade Frederiksberg Sogns Beboere og ogsaa en stor Deel af